

عنوان مقاله:

بررسی مؤلفه های مقاومت در الجزائر و ایران؛ مطالعه موردی: مفدی زکریا و فرخی یزدی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زهره ناعمی - استاد یار دانشکده ادبیات دانشگاه خوارزمی تهران

عمار اسکندری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات عربی دانشگاه خوارزمی تهران.

خلاصه مقاله:

بی شک ادبیات پایداری یکی از مهمترین شاخه های ادبیات در جهان می باشد و اهمیت آن در دنیای امروز بر کسی پوشیده نیست. پژوهش حاضر با عنوان بررسی مؤلفه های مقاومت الجزایر و ایران، در اشعار مفدی زکریا و فرخی یزدی سعی دارد تا به تحلیل و تشریح ابعاد مقاومت در اشعار این دو شاعر صاحب نام در ادبیات معاصر الجزایر و ایران بپردازد. روش پژوهش حاضر کتابخانه ای بوده و از نوع تحلیلی - تطبیقی می باشد. اهمیت این پژوهش از آن جهت است که این دو شاعر در شعر خود واقع گرایند و مظاهر مقاومت را به نحوی زیبا در شعر خود ترسیم نموده اند. مفدی زکریا شاعر انقلاب الجزایر و یکی از ارکان شعر مقاومت در ادبیات معاصر عرباست وی در روستای بنی یزقن از توابع وادی میزاب واقع در جنوب الجزایر و در سال 1908م متولد شد. شخصیت ادبی وی ابن تومرت و شخصیت انقلابی اش شاعر الثورة الجزائریه نام گرفته است. وی دیوان های شعری زیادی دارد که مهمترین آن ها اللهم المقدس است که به دیوان الثورة الجزائریه معروف است اما فرخی یزدی در سال 1268هجری شمسی در یزد متولد شد. وی پیشوای آزادی خواهی ایران، از مؤثرترین شخصیت های ایران در زمان انقلاب مشروطه به شمار می رود. فرخی نیز صاحب دیوانی است که حاوی قصاید، غزلیات و رباعیات او می باشد. فرخی ریشه بیشتر بی عدالتی در مملکت را در جهل و بی سوادی مردم می داند. دو شاعر در اشعارشان، مردم را به مبارزه و فداکاری دعوت می کنند و به الهی بودن انقلاب کشورشان ایمان دارند. ضمن اینکه مفدی زکریا در بعضی اشعار انقلابی اش، برای برانگیختن غیرت مردم و تأثیر گذاری بیشتر، از اسلوب استفهام استفاده می کند. همچنین وی، خوش بینانه تر از فرخی انقلاب کشورش را دنبال می کند.

کلمات کلیدی:

ادبیات پایداری، مفدی زکریا، فرخی یزدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533297>

